

Forfatter: Frijs, Christian Emil Krag-Juel-Vind

Titel: BREV TIL: Vedel, Peter August Frederik Stoud FRA: Frijs, Christian Emil Krag-Juel-Vind (1870-08-20)

Citation: Frijs, Christian Emil Krag-Juel-Vind: "BREV TIL: Vedel, Peter August Frederik Stoud FRA: Frijs, Christian Emil Krag-Juel-Vind (1870-08-20)", i *Det nordslesvigske Spørgsmaal, 1864-1879 - aktstykker og breve til belysning af den danske regerings politik (2. bind)*, Henrik Koppels Forlag, s. 679. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001825006-002-shoot-L0018250060020474.pdf> (tilgået 15. maj 2024)

Anvendt udgave: Det nordslesvigske Spørgsmaal, 1864-1879 - aktstykker og breve til belysning af den danske regerings politik (2. bind)

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

*Lensgreve C. E. Frijs til Direktør P. Vedel.
Boller, 20. August 1870.*

Kjære Vedel! Tak for Deres kjære Brev og for dettes fyldige Indhold, som jeg modtog igaar her paa Boller og som jeg glæder mig til at besvare idag i Morgenstundens Ro, mens hele det øvrige Huus sover; mundlig haaber jeg at kunne samtale med Dem paa Tirsdag 8te Dage den 30te August forinden min Excursion til Norge, som skulde tage sin Begyndelse Onsdagen den 31te. —

Jeg kan ikke sige Dem, hvor meget jeg længtes efter Deres Brev og hvor behagelig jeg blev oplyst ved dette, thi meget stod mig uklart med Hensyn til Cadores Afreise og dennes Forbindelse med Raasløffs Afreise, der er Meget i denne Forbindelse som jeg ikke forstaaer og hvorom vi kuns mundlig kunne samtale, thi Meget vil blive Gisning og det er kun ved at samle de forskjellige Momenter at man vil kunne komme til Klarhed, og i den Henseende er det en ikke uvæsentlig Oplysning, at lige fra Afreisen her fra Boller af Vedkommende er jeg holdt fuldkommen udenfor Foretagenderne; politice vil jeg aldrig kunne eller ville fornægte ham som Krigsminister, thi Meget, som han faaer Skyld for, kan med Rette kun bæres af mig, fordi det endnu den Dag idag af mig erkjendes for absolut fornøden; som altid gik mans. 680for lemfældig frem og tog ikke Steinmann¹) med, thi hvor udmærket en Expediteur han end kan være og hvor samvittighedsfuld i Udførelsen af sit Skrivearbejde og i Kjendskab til Reglement og Bestemmelser, saa vilde det efter min Formening hvis vi atter skulle i Krig være uforsvarlig at sætte ham til Overanfører, og dog har han ikke saa faa Stemmer for sig i Armeen nu, — men at skulle — naar dette engang maa ansees for tilraadeligt — vove sin sidste Indsats med en saa fuldstændig aandløs og prosaisk Størrelse som Chef, veed jeg nok at jeg under ingen Omstændigheder vilde paatage mig Ansvar for og det næste Spørgsmaal bliver da: hvem saa? Jeg vilde snarere sige, at Steinmann var en passende Krigsminister under slige Accidents. Jeg glæder mig til at erfare nogle nærmere Details vedrørende Raasløffs og Cadores Samvirken, den hele Sendelse var absolut Førstes Værk og saavel det Uoverlagte og Hensynsløse i selve Sendelsen som Valget af Manden er ret caracteristisk for den liden Alvor som der har været i Sagen, og i den Forstand — jeg mener just paa Grund af Sendensens Oprindelse eller Aarsag — er det mig en Behagelighed at det kan constateres, at jeg ikke har haft nogensomhelst Deeltagelse; det vilde ikke have saa liden Interesse for Dem og for det Hele at faae constateret hvorledes St. Ferréols Stilling til Raasløff i Virkeligheden er, thi Meget kan nok drage dem sammen, men i Meget ere de ogsaa 2 grundforskjellige Naturer, og det kunde nok være af Interesse for Ferréol at finde Tilknypningspunkter med den nye Sol, som eventualiter vil opstaae i Frankrige. Raasløff er nu for stærkt engageret i den dalende. Hvorvel jeg med Dem kan være fuldkommen enig om det andet Keiserdømmes Raadenhed, saa har det paa den anden Side Fortrin fremfor det Første, og jeg er overbeviist om at det maa bære Skylden for Meget af hvad der er Feil fra det franske Folks Side, navnlig har dette, — ogs. 681dets tænkende Deel hovedsagelig, — under ingen Betingelse villet gaae ind paa Noget, der lignede den preussiske Armeorganisation, og hermed er efter min Formening egentlig ogsaa givet hvad der nu er passeret og vil hænde fremdeles; et Spørgsmaal om det kan rettes mere, i al Fald vil det baade tage Tid og være bekosteligt, men er det muligt, da kan Europa reddes endnu; efter min Opfattelse vil enhver Fred, der ikke kan føre til Afskaffelsen af den preussiske Hærorganisation, kun være en Vaabenstilstand, og det er denne saakaldte udmærkede Institution, hvorved det nu er bleven muligt med 14 Dages Forberedelse at kunne staae med 1 Million Mand i Staal og Pandser, hvis Fortsættelse maa føre til Tydskernes Enehæredømme. Russerne som ere Medskyldige i Preussens Ærgjerrighedsplaner ville sikkerligen inden dette Decenniums Udløb have faaet deres velfortjente Straf for deres Dumhed og Godtroenhed til Preusserkongen og dennes Satelliter. Jeg glæder mig paa Quaades Vegne over hans Tyrketro, og Tanken om Restitution af den mindste Bid af Slesvig under eventuel preussisk Overlegenhed, men det forekommer mig at det er givet at dette vil være den fromme Preusserkonge og den gode Bismarck endnu mere umuligt end hidindtil, det vil snarere blive et Spørgsmaal om de i deres Fromhed kunne tæmme Tydskernes politiske Trang til at gaae til Skagen; naar vi tales atter ved, maa De forklare mig om De er sikker paa det russiske Gesandtskabs Paapassenhed i Paris med Raasløffs Færd dersteds, thi jeg tænker mig at det snarere kan være Composition af Mohrenheim der gjerne vil ham tillivs, stimuleret og oplyst ved velvillige Meddelelser andetstedsfra; den pludselige Volte som Oxholm foretog sig efter at have hørt paa og samstemmet med mine Udtalelser om Mohrenheim, viser alligevel at han har faaet mere Indpas end tjenligt er, og han er farlig paa Grund af sin urolige Aand og paa Grund af sin Brænden efter at gjøre Noget ud af enhver Ting for sig selv. — Om vi end vare nok saas. 682skikkelige, saa vil hverken Bismarck eller Kronprindsen, hvis Falskhed man nu paa enkelte Steder synes at glemme, nogensinde restituere os Noget, og skulde der derfor engang tilbyde sig en Maade, da bør vi resolut slaae til, men da denne hverken har tilbudt sig eller der under nuværende Forhold er Udsigt til at den vil tilbyde sig for det Første, forekommer det mig absolut nødvendigt at vi — 3: Regjeringen — bestræbe os for at vor Neutralitet faaer et saa upartisk eller om jeg saa maa sige theoretisk Præg som muligt. Herligt vilde det være om vi kunde komme til at figurere med i en almindelig Neutralitetsforening, (selv om Sverrige skulde blive udenfor) og kunde man ikke i den Henseende føle sig for hos Italien, der ved mange Leiligheder har viist os dens Interesse. Skade at vi mistede Artom¹) saasart, der egentlig var den eneste politiske Personlighed vi have haft blandt Diplomaterne i den seneste Tid. Hvor meget jeg end søger at betvinge mig selv nægter jeg dog ikke at det falder mig svært at faae den tydske Hovmod tillivs, saaledes som den daglig kundgjør sig i Nordd. Allg. Zeitung; og med Indrømmelse af tydske Dygtighed og fransk Letsindighed saa foretrækker jeg dog langt den Sidste, hvor hensynsløs den end tidt fremtræder. — Jeg beder Dem om ikke at meddele Nogen at jeg kommer Mandag Aften den 29de, thi jeg

ønskede gjerne at have lidt Ro til at samtale med Dem, samt at være fri for at tage til Fredensborg. Kronprindsessen lader længe vente paa sig og det forekommer mig at Storfyrsten forlænger sit Ophold betydeligt, idetmindste har jeg ikke læst om hans Tilbagereise. Det glæder mig ganske overordentlig, at De har vundet bemeldte 2 Herrer²) for Deres Plan og efter de gjorte Erfaringer tvivler jeg ikke om at dette vil kunne føres seierrigt igjennem. Jeg haaber paa at Fred ikke saasnart vil blive sluttet men tænke Franskmændenes. 683paa i Vinter at forlade Østersøen da skulde de ikke have gjort dem den Uleilighed at komme herop, thi i almindelige Aar gaaer Skibsfarten jo nu ligesaa stærkt om Sommer som om Vinter, og Tydskland vilde saaledes ikke komme til at lide saaledes som ønskeligt var. — ...

C. E. Frijs.

P. Vedels Privatpapirer.